

(૨)

અધ્યાત્મિકતા:-(મીમાંસકને મતે) છીપમાં રૂદ્ધ રજતમ્ (આ રૂપું છે) એ જ્ઞાન યથાર્થ જ છે, કેમકે કોઈ જ્ઞાન અયથાર્થ હોતું નથી. જેમ ઉપલા ઉદાહરણમાં રૂદ્ધ (આ) અંશ તો પ્રત્યક્ષ જ્ઞાન છે, અને રજતં (રૂપું) એ જ્ઞાન તો પૂર્વે જોયેલા રૂપાની સ્મૃતિરૂપ છે. માત્ર જોનાર આ એ જ્ઞાનનો ભેદ સમજી શકતો નથી તેથી તેને 'આ રૂપું છે' એવું ભેદાગ્રહ જ્ઞાન (અન્ને જ્ઞાનમાં તદ્દાવત છે તે ન સમજવાથી ઉત્પન્ન થયેલું જ્ઞાન) ઉત્પન્ન થાય છે. એમાં ભ્રમજ્ઞાન જેવું કંઈ નથી. અર્થાત્ સ્વાતેરમાવ ઇલાહ્યાતિ: (ખ્યાતિનો અભાવ એજ અખ્યાતિ) એવો અર્થ કરવો. (પ્રભાકર.) ૨. સ્વરૂપતો વિષયતથા-ગૃહીતમેદેતૈકજ્ઞાનમ્ । જે પદાર્થોના સ્વરૂપજ્ઞાનમાં ભેદ છતાં ભેદગ્રહણ કરવામાં ન આવે, તથા જે જ્ઞાનના વિષયો ભિન્ન છતાં તે એકજ છે એમ સમજવામાં આવે, તે અખ્યાતિ. જેમ છીપ અને રૂપું સ્વરૂપથી ભિન્ન છતાં તે ભેદ સમજતો નથી, તેમ જ્ઞાનનો વિષય ભિન્ન થતાં એક રૂપુંજ માલમ પડે છે, ત્યાં 'અખ્યાતિ' જાણવી. (ન્યાય, મક.)

અગ્નિહોત્રમ્—અગ્નિધારણ કરીને તેમાં સાંજ સવાર હોમ કરશે તે.

અગ્ને પ્રકૃતયઃ પંચ—ધુત્પિન્નદ્રા તથાલસ્યં સજ્ઞોડમેપંચ કીર્તિતાઃ ।—સૂખ, તરસ, નિદ્રા, આળસ અને સંગ, એ પાંચ અગ્નિની પ્રકૃતિઓ છે.

અગ્રહણમ્—અપ્રત્યક્ષ. સમજી ન શકાવું તે.

અઘટકત્વમ્—તદ્વિષયત્વાવ્યાપકવિષયતાવચ્ચમ્ । કોઈ પદાર્થના વિષયત્વમાં અવ્યાપક એવી જ વિષયતા, તે વાળા હોવાપણું. જેમ-ઘટ વિષયત્વમાં અવ્યાપકવિષયતાવચ્ચ ગદ્-ભત્વનું છે, માટે ગદ્ભત્વમાં ઘટતું અઘટકત્વ રહ્યું છે.

અઘાતિકર્મપ્રકારઃ—(જેન મતે) અઘાતિકર્મ ચાર પ્રકારનું છે. (૧) વેદનીય, (૨) નામિક, (૩) ગોત્રિક, (૪) આયુષ્ક. એ

ચારે પ્રકારનાં કર્મ શ્રેયનું હનન કરતાં નથી માટે તે અઘાતિકર્મ કહેવાય છે.

અજ્ઞ-અંગી (પ્રધાન કર્મ) ના સમીપમાં જ ને પદાર્થ કાંઈ ફળ સિવાય કર્તવ્યતારૂપે શ્રવણ કરવામાં આવે છે તે, એનેજ 'શેષ' તેમ 'સહકારી' પણ કહે છે. ઉદાહરણ-દર્શ-પૂર્ણમાસ એ અંગી છે અને પ્રયાજ એ તેનું અંગ છે, અને તેની (દર્શપૂર્ણમાસની) સમીપમાં રહ્યું છે, તેમજ દર્શપૂર્ણમાસથી તેનું ભિન્ન ફળ કહેલું નથી માટે પ્રયાજ એ અંગ છે. ૨. તત્ત્વીયપ્રધાનફલજનકવ્યાપાર-જનકત્વે સત્તિ તત્ત્વીયપ્રધાનફલજનકત્વમ્ । વેદમાં યજ્ઞાદિ કર્મોમાં કેટલાંક પ્રધાનકર્મ હોય છે અને કેટલાંક એ પ્રધાનનાં અંગભૂત કર્મ હોય છે. 'જેમ દર્શપૂર્ણમાસ' યાગમાં 'પ્રયાજ' એ અંગભૂત કર્મ છે. અંગભૂત કર્મો પોતાના પ્રધાન કર્મોને ફલજનક વ્યાપાર છે તેમાં સહાય કરે છે; એમ છતાં અંગભૂતકર્મો એકલાં કરવામાં આવે તો તેથી પ્રધાન કર્મનું ફળ ઉત્પન્ન થતું નથી. અર્થાત્ જે કર્મનું પોતાનું કાંઈ ફળ નથી પણ પ્રધાન કર્મનું ફળ ઉત્પન્ન કરી આપે છે તે અંગ કહેવાય છે.

૩. વેદના અર્થનું જ્ઞાન થવામાં ઉપયોગી જે છ ગ્રંથો છે, તેમાંના દરેકને પણ અંગ કહે છે, એ છ ગ્રંથો:-શિક્ષા, કલ્પ, વ્યાકરણ, નિરુક્ત, છંદસ્ અને જ્યોતિષ, એ નામના છે.

અજ્ઞસમાધિઃ—કર્તા, કર્મ, કરણ, એ ત્રિપુટીના અનુસંધાન સહિત સજાતીય વૃત્તિ-ઓનો અભાકાર પ્રવાહ તે. એને સવિકલ્પ સમાધિ પણ કહે છે,

અજ્ઞી—જે પદાર્થ (અથવા કર્મ) સાક્ષાત્ ફળના સાધન રૂપે શ્રુતિમાં કહેલો હોય તે. એને જ 'શેષી' અથવા 'પ્રધાન' પણ કહે છે.

અચેતનઃ—'અજ્ઞાન' થી આરંભીને તમામ જડસમૂહ, ચેતનથી ભિન્ન સર્વ પદાર્થ માત્ર.

અજન્યજ્ઞાનમ્—જ્ઞાન 'જન્ય' અને અજન્ય' એમ બે પ્રકારનું છે: તેમાંથી પરાક્ષ

(૩)

અને અપરોક્ષ જ્ઞાન એ જન્યજ્ઞાન છે; અને શુદ્ધઅભિરૂપ જ્ઞાન એ અજન્યજ્ઞાન છે.

અજન્યસુખમ્—‘જન્યસુખ’ અને ‘અજન્યસુખ’ એવા સુખના બે પ્રકાર છે: તેમાંથી અંતઃકરણની વૃત્તિજન્ય સુખ તે જન્યસુખ કહેવાય છે; અને અહમસુખ તે અજન્યસુખ કહેવાય છે.

અજહત્લક્ષણા—લક્ષ્યતાવચ્છેદકરૂપે લક્ષ્ય-શક્યોભયબોધપ્રયોજિકા લક્ષણા અજહત્લક્ષણા લક્ષ્યતાવચ્છેદકરૂપે, લક્ષ્ય અને શક્ય બંનેના બોધની હેતુ જે લક્ષણા, તે અજહત્લક્ષણા કહેવાય છે. જેમ—કોઈ માણસે ભોજન માટે રાખેલા દહીંનું કાગડાં, બિલાડાં, વગેરે પ્રાણી-ઓથી રક્ષણ કરવા માટે એક છોકરાને કહ્યું કે ‘કાગડાંઓથી દહીંનું રક્ષણ કર.’ એ વચન સાંભળીને તે છોકરો કાક (કાગડો) પદની દહીંને બગાડનારાં તમામ પ્રાણીઓમાં લક્ષણા કરે છે. એવાં પ્રાણીઓ, કાગડાં, બિલાડાં, કૂતરાં, વગેરે છે. એવાં દહીં બગાડનારાં કાગડાં, બિલાડાં, વગેરે લક્ષ્યો વિષે જે ‘કાક’ પદની લક્ષ્યતા રહે છે. તે લક્ષ્યતાનો અવચ્છેદક દધિ-ઉપધાતકત્વ (દહીં બગાડવાપણા રૂપ) ધર્મ છે. એ દધિ ઉપ-ધાતકત્વરૂપ લક્ષ્યતાવચ્છેદકરૂપે કરીને કાક, બિલાડાં, જ્ઞાન, વગેરે સર્વ શક્ય અને લક્ષ્ય પદાર્થોનો બોધ તે છોકરાને કાકપદની લક્ષણાથી થાય છે. માટે કાકપદની દધિ-ઉપધાતક વિષે લક્ષણા તે અજહત્ લક્ષણા કહેવાય છે. (ન્યા. પ્ર.)

તેમજ છત્રિણો ગચ્છન્તિ—(છતરીવાળા જાય છે) એમાં પણ એકસાથેવાહી (એક ટોળામાં જનારાં) પુરુષોમાં છત્રી (છતરીવાળો) પદની લક્ષણા થાય છે. એ લક્ષણાવડે છત્રી-વાળા તથા છત્રી વગરના બધા પુરુષોનો બોધ થાય છે, માટે એ પણ અજહત્ લક્ષણા છે.

૨. શબ્દાર્થપરિત્યાગેન તત્સંબંધ્યર્થાન્તરે વૃત્તિઃ—પદના શક્ય અર્થનો પરિત્યાગ કર્યા

વિના તે શક્ય અર્થનો સંબંધવાળો પદાર્થમાં તે પદની જે લક્ષણાવૃત્તિ તે ‘અજહત્ લક્ષણા’ કહેવાય છે. જેમ—‘માળા માછ ઉઠ્યા’ એમાં ‘માળા’ શબ્દનો શક્ય અર્થ જડ માળો (માંચડો) છે. તે અર્થનો ત્યાગ ન કરતાં માળાના સંબંધવાળા તે ઉપર બેઠેલા માણસ છે તેમાં લક્ષણા કરવી તે ‘અજહત્ લક્ષણા’ છે.

અજિહ્વાદિભિક્ષુષટ્કમ્—અજિહ્વ: ષણ્ઢક: પહ્લુરન્ધો વધિર એવ ચ । મુગધશ્વતે સુવિજ્ઞેયા ષટ્ ભૂમૌભિક્ષુપુજ્જવાઃ ॥૧૧॥—અન્નિહ્વ (જીભ વગરનો) પંદ, પાંગળો, આંધળો, બહેરો અને મૂઢ, એ છ પ્રકારના ભિક્ષુ (સંન્યાસી) શ્રેષ્ઠ કહેવાય છે. (અર્થ તે તે શબ્દોમાં બેવા.)

અજિહ્વોભિક્ષુઃ—इदमिष्टमिदं नेति बोद्धवन्-पिन सज्जते । हितं सत्यं मिदं वक्ति तम-जिह्वं प्रवक्षते ॥—જે સંન્યાસી ભોજન કરતો છતાં આ ઇષ્ટ છે અને આ અનિષ્ટ છે, એવી આસક્તિ રાખતો નથી; તથા હિતકર, સત્ય અને થોડું બોલે છે તે અન્નિહ્વ (જીભ વગરનો) સંન્યાસી કહેવાય છે.

અજીવઃ—(જૈનમતે) ભોગ્ય પદાર્થો, એ અજીવ પદાર્થોમાંજ આશ્રય, સંવર, નિર્વર, બંધ અને મોક્ષ, એ પાંચ પદાર્થોનો અંત-ભાવ થાય છે.

અજ્ઞત્વમ્—ગુરુમુખથી શાસ્ત્રાધ્યયન જેણે કર્યું નથી તે અજ્ઞ; અજ્ઞનો ભાવ અજ્ઞપણું. ૨. આત્મજ્ઞાન શત્યત્વ.

અજ્ઞાતત્વમ્—પ્રમાણજન્યજ્ઞાનાવિષયત્વમ્ । જે પદાર્થ પ્રમાણજન્યજ્ઞાનનો અવિષય હોય તે અજ્ઞાત કહેવાય છે. (અર્થાત્ અજ્ઞાતપણું)

૨. અજ્ઞાનાશ્રયાજ્ઞાનવિષયત્વમ્ ।—અજ્ઞાન જેનો આશ્રય છે એવો અજ્ઞાનનો વિષય અજ્ઞાત; એવું અજ્ઞાતપણું તે અજ્ઞાતત્વ.

અજ્ઞાતસત્તા—જ્ઞાન થયા પહેલાંના કાળમાં વિષયની જે સત્તા તે. જેમ—જીવ અને અજ્ઞાની